

*Додаток до проекту бюджету участі
«Профілактика протиправної поведінки серед молодших школярів»*

У період від шести до десяти років дитина намагається побачити та дізнатися, якомога більше про все у світі, в цю пору у нього є лише смутні уявлення про свої цілі в житті і як в цьому світі «правильно» діяти.

На заняттях і тренінгах з використанням казкотерапії, працюючи з конкретними проблемами, тренери знаходять їх першопричину і допомагають досягти внутрішньої гармонії. Тому, що і в казці, і в житті гармонійна особистість виступає як творець, а дисгармонійний - як руйнівник. Будь-яка казка - це перемога творця над руйнівником, тобто добра над злом.

Робота з казкою будується наступним чином:

1) читання або розповідь самої казки; її обговорення. Причому, в обговоренні дитина повинна бути впевнена, що може висловлювати будь-яку свою думку, тобто все що би вона не говорила не повинно піддаватися засудженню;

2) малювання найбільш значимого для дитини уривка;

3) драматизація, тобто програвання казки в ролях. Дитина інтуїтивно вибирає для себе "цілющу" роль. І тут треба віддавати роль сценариста самій дитині, тоді проблемні моменти точно будуть програні. На цьому етапі звертають увагу на такі моменти:

1) герой, на якого дитина хоче бути схожим;

2) лиходій, який може стати прикладом, якщо дитина підшукає йому відповідне виправдання;

3) тип людини, що втілює в собі зразок, якому він хоче наслідувати;

4) сюжет - модель подій, що дає можливість переключення з однієї фігури на іншу;

5) перелік персонажів, що мотивують переключення;

6) набір етичних стандартів коли треба сердитися, коли ображатися, коли відчувати себе винним, відчувати свою правоту чи торжествувати

Кожен етап обговорюється, тому що важливі почуття дитини.

Під час заняття ведучий спостерігає, як дитина реагує на ті чи інші вчинки героїв, для того, щоб виявити ціннісні уявлення, страхи; відстежити пози дитини, руху, міміку. Крім коментарів дитини тлумачаться невербальні сигнали, аби виявити найбільш значимі місця у казці. Звертається увага на жарти і сміх дитини, на тривогу, на ті моменти, які викликають особливий інтерес чи, навпаки, не привернули уваги дитини, на його коментарі по ходу оповідання. Зазначається, з ким із героїв казки себе ідентифікує дитина по її особистісним реакціям, проявам емоцій.

Заняття триває близько години.

Таким чином, усвідомлення своїх негативних почуттів - перший крок до управління ними. Другий крок - програвання їх, і тут теж може допомогти казка.

Дитина, слухаючи, повторюючи або вигадуючи оповідання і казки, дає волю своїм почуттям, виливає дозу природньої агресивності. Гра в казкового героя чи казкового лиходія і є управління своєю агресією. Крім того, гра в лиходія, то є можливість бути поганим "навмисно", а потім знову стати хорошим. Вона показує дитині, що після того, як він зробить помилку або вчинить погано, він знову може стати хорошим, що він не залишиться поганим назавжди.